

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2008/98/EF

2015/EØS/76/113

av 19. november 2008

om avfall og om oppheving av visse direktiver(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) I europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april 2006 om avfall⁽⁴⁾ fastsettes den rettslige rammen for håndtering av avfall i Fellesskapet. Direktivet definerer de viktigste begrepene som avfall, gjenvinning og sluttbehandling og iverksetter de grunnleggende kravene for håndtering av avfall, særlig en forpliktelse om at virksomheter eller foretak som utfører avfallshåndtering, skal ha en tillatelse eller være registrert, samt en forpliktelse for medlemsstatene om at de skal utarbeide

avfallshåndteringsplaner. I direktivet fastsettes også de viktigste prinsippene som for eksempel en forpliktelse om å håndtere avfall på en måte som ikke har en negativ innvirkning på miljøet eller menneskers helse, en oppfordring om å anvende avfallshåndteringshierarkiet og, i samsvar med prinsippet om at forurenser betaler, et krav om at kostnadene ved sluttbehandling av avfall skal dekkes av avfallsbesitteren, av tidligere besittere eller av den eller de som framstiller produktet som avfallet stammer fra.

2) I europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram⁽⁵⁾ oppfordres det til å utvikle eller revidere regelverket om avfall, herunder klargjøre skillet mellom hva som er avfall, og hva som ikke er avfall, og til å utarbeide tiltak for avfallsforebygging og avfallshåndtering, herunder fastsettelse av mål.

3) I kommisjonsmeldingen av 27. mai 2003 om en temastrategi for forebygging og gjenvinning av avfall ble det fastslått at det er behov for å vurdere de eksisterende definisjonene av gjenvinning og sluttbehandling, og at det er behov for en allmenn relevant definisjon av materialgjenvinning og en debatt om definisjonen av avfall.

4) I sin resolusjon av 20. april 2004 om ovennevnte melding⁽⁶⁾ oppfordret Europaparlamentet Kommisjonen om å vurdere å utvide rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrenning av forurensning⁽⁷⁾ til å omfatte hele avfallssektoren. Europaparlamentet oppfordret også Kommisjonen om klart å skille mellom gjenvinning og sluttbehandling og å klargjøre skillet mellom hva som er avfall, og hva som ikke er avfall.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 85/2011 av 1. juli 2011 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 54 av 6.10.2011, s. 71.

⁽¹⁾ EUT C 309 av 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 229 av 22.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 13. februar 2007 (EUT C 287 E av 29.11.2007, s. 135), Rådets felles holdning av 20. desember 2007 (EUT C 71 E av 18.3.2008, s. 16) og Europaparlamentets holdning av 17. juni 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Rådsbeslutning av 20. oktober 2008.

⁽⁴⁾ EUT L 114 av 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 104 E av 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26. Direktivet erstattet med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/1/EF (EUT L 24 av 29.1.2008, s. 8).

- 5) I sine konklusjoner av 1. juli 2004 oppfordret Rådet Kommissjonen om å legge fram et forslag om revisjon av visse sider ved direktiv 75/442/EØF, opphevet ved og erstattet av direktiv 2006/12/EF, for å klargjøre skillet mellom hva som er avfall, og hva som ikke er avfall, og skillet mellom gjenvinning og sluttbehandling.
- 6) Det viktigste målet for all avfallspolitikk bør være å minimere de negative virkningene av produksjon og håndtering av avfall på menneskers helse og miljøet. Avfallspolitikk bør også ha som mål å redusere bruken av ressurser og begunstige den praktiske anvendelsen av avfallshåndteringshierarkiet.
- 7) I sin resolusjon av 24. februar 1997 om en fellesskapsstrategi for avfallshåndtering⁽¹⁾ bekreftet Rådet at avfallsforebygging bør gis høyeste prioritet når det gjelder avfallshåndtering, og at ombruk og materialgjenvinning bør foretrekkes framfor energiutnytting av avfall, når og i den utstrekning dette er de beste miljøalternativene.
- 8) Direktiv 2006/12/EF må derfor revideres for å klargjøre viktige begreper som definisjonen av avfall, gjenvinning og sluttbehandling, styrke de tiltakene som må treffes med hensyn til avfallsforebygging, innføre en strategi som tar hensyn til hele livssyklusen til produkter og materialer, og ikke bare til avfallsfasen, samt rette oppmerksomheten mot å redusere miljøvirkningene av avfallsproduksjon og avfallshåndtering og dermed styrke den økonomiske verdien av avfall. Videre bør det oppfordres til gjenvinning av avfall og bruk av gjenvunne materialer for å bevare naturressurser. Av klarhetshensyn og for å gjøre direktivet enklere å lese bør direktiv 2006/12/EF oppheves og erstattes med et nytt direktiv.
- 9) Ettersom Fellesskapets regelverk for miljøsektoren nå omfatter de fleste viktige avfallshåndteringsmetodene, er det viktig at dette direktiv tilpasses denne strategien. Vektlegging av miljømålene fastsatt i traktatens artikkel 174 vil i større grad rette oppmerksomheten mot miljøvirkningene av avfallsproduksjon og avfallshåndtering i hele livssyklusen til ressursene. Følgelig bør det rettslige grunnlaget for dette direktiv være artikkel 175.
- 10) Effektive og konsekvente regler for avfallsbehandling bør få anvendelse, med visse unntak, på løsøre som besitteren kasserer eller har til hensikt å kassere, eller er pålagt å kassere.
- 11) Avfallsstatus for ikke forurenset overskuddsmasse og andre naturlig forekommende materialer som benyttes på andre steder enn der de kommer fra, bør vurderes i samsvar med definisjonen av avfall og bestemmelsene om biprodukter eller om når avfall opphører å være avfall i henhold til dette direktiv.
- 12) I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 av 3. oktober 2002 om hygieneregler for animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum⁽²⁾, fastsettes blant annet bestemmelser om forholdsmessige kontroller med hensyn til innsamling, transport, behandling, bruk og sluttbehandling av alle animalske biprodukter, herunder avfall av animalsk opprinnelse, for å forhindre at dette kan føre til risiko for menneskers og dyrs helse. Det er derfor nødvendig å klargjøre forholdet til nevnte forordning for å unngå overlappende bestemmelser ved å unnta animalske biprodukter fra slik bruk som ikke kan anses som avfallshåndtering, fra virkeområdet til dette direktiv.
- 13) På bakgrunn av den erfaringen som er oppnådd ved anvendelsen av forordning (EF) nr. 1774/2002, er det hensiktsmessig å klargjøre virkeområdet for avfallsregelverket og dets bestemmelser om farlig avfall med hensyn til animalske biprodukter som omfattes av forordning (EF) nr. 1774/2002. Der animalske biprodukter utgjør en mulig helserisiko, er forordning (EF) nr. 1774/2002 det relevante rettslige virkemiddelet med hensyn til slik risiko, og unødvendig overlapping med avfallsregelverket bør derfor unngås.
- 14) Klassifisering av avfall som farlig avfall bør blant annet være basert på Fellesskapets regelverk for kjemikalier, særlig når det gjelder klassifisering av stoffblandinger som farlige, herunder konsentrasjonsgrenseverdier som benyttes for slike formål. Farlig avfall bør reguleres i henhold til strenge spesifikasjoner for så langt som mulig å forebygge eller begrense de mulige negative virkningene for miljøet og for menneskers helse som skyldes uheldig håndtering. Videre vil det være nødvendig å opprettholde systemet som avfall og farlig avfall har vært klassifisert under i samsvar med listen over avfallstyper, sist fastsatt i henhold til kommisjonsvedtak 2000/532/EF⁽³⁾, for å oppfordre til en harmonisert klassifisering av avfall og sikre harmonisert fastsettelse av hva som anses som farlig avfall i Fellesskapet.

⁽¹⁾ EFT C 76 av 11.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 273 av 10.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ Kommisjonsvedtak 2000/532/EF av 3. mai 2000 om erstatning av kommisjonsvedtak 94/3/EF om utarbeiding av en liste over avfall i henhold til artikkel 1 bokstav a) i rådsdirektiv 75/442/EØF om avfall og rådsvedtak 94/904/EF om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall (EFT L 226 av 6.9.2000, s. 3).

- 15) Det er nødvendig å skille mellom foreløpig lagring av avfall i påvente av innsamling, innsamling av avfall og lagring av avfall i påvente av behandling. Virksomheter eller foretak som produserer avfall, bør ikke anses for å drive med avfallshåndtering og være underlagt godkjenning for lagring av eget avfall i påvente av innsamling av avfallet.
- 16) Foreløpig lagring av avfall innenfor definisjonen av innsamling forstås som lagring i påvente av innsamling i anlegg, der avfallet lastes av som forberedelse til videre transport for gjenvinning eller sluttbehandling et annet sted. Skillet mellom foreløpig lagring av avfall i påvente av innsamling og lagring av avfall i påvente av behandling bør fastsettes, på bakgrunn av formålet med dette direktiv, i samsvar med type avfall, omfang og lagringstid og formålet med innsamlingen. Dette skillet bør fastsettes av medlemsstatene. Lagring av avfall før gjenvinning i et tidsrom på tre år eller mer og lagring av avfall før sluttbehandling i et tidsrom på ett år eller mer er underlagt rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall⁽¹⁾.
- 17) Ordninger for innsamling av avfall som ikke utføres på yrkesmessig grunnlag, bør ikke være gjenstand for registrering ettersom de utgjør en lavere risiko og bidrar til separat innsamling av avfall. Eksempler på slike ordninger er apotekenes innsamling av legemiddelavfall, butikkers returordninger for forbruksvarer og felles innsamlingsordninger i skoler.
- 18) Definisjoner av begrepene forebygging, ombruk, forberedelse til ombruk, behandling og materialgjenvinning bør omfattes av dette direktiv for å klargjøre disse begrepenes anvendelsesområde.
- 19) Definisjonene av begrepene gjenvinning og sluttbehandling må endres for å sikre et klart skille mellom de to begrepene, ettersom de har en helt ulik innvirkning på miljøet med hensyn til å erstatte naturressurser i økonomien og å erkjenne de potensielle fordelene for miljøet og menneskers helse ved å bruke avfall som en ressurs. I tillegg kan det utvikles retningslinjer for å klargjøre tilfeller der dette skillet er vanskelig å anvende i praksis, eller der klassifiseringen av virksomheten som gjenvinning, ikke svarer til tiltakets virkelige miljøvirkning.
- 20) Dette direktiv bør også klargjøre når forbrenning av kommunalt fast avfall er energieffektivt og dermed kan anses som gjenvinning.
- 21) Sluttbehandling som består av utslipp i havet, herunder nedgraving i sjøbunnen, reguleres også av internasjonale konvensjoner, særlig konvensjonen av 1972 om hindring av havforurensning som følge av dumping av avfall og andre stoffer, utferdiget i London 13. november 1972, og protokollen av 1996 til denne konvensjonen, endret i 2006.
- 22) Det bør ikke være uklarheter mellom de ulike sidene av definisjonen av avfall, og egnede framgangsmåter bør, der dette er nødvendig, anvendes på biprodukter som på den ene side ikke er avfall, eller på avfall som på den annen side opphører å være avfall. For å spesifisere visse sider av definisjonen av avfall bør dette direktiv klargjøre
- når stoffer eller gjenstander, som er et resultat av en produksjonsprosess som i hovedsak ikke er rettet mot å produsere slike stoffer eller gjenstander, er biprodukter og ikke avfall. Avgjørelsen om når et stoff ikke er avfall, kan bare tas på grunnlag av en samordnet strategi som ajourføres jevnlig, og når dette er i samsvar med vern av miljøet og menneskers helse. Dersom bruken av et biprodukt er tillatt i henhold til en miljølisisens eller alminnelige miljøbestemmelser, kan dette benyttes av medlemsstatene som et verktøy for å avgjøre at ingen generelle skadelige virkninger for miljøet eller menneskers helse forventes å forekomme; en gjenstand eller et stoff bør anses som et biprodukt bare når visse vilkår er oppfylt. Ettersom biprodukter faller inn under kategorien produkter, bør eksport av biprodukter oppfylle kravene i relevante deler av Fellesskapets regelverk, og
 - fastsette, når visse typer avfall opphører å være avfall, kriterier for når avfall opphører å være avfall, som gir et høyt nivå av vern av miljøet og en miljømessig og økonomisk fordel; mulige kategorier av avfall som det bør utvikles spesifikasjoner og kriterier for når avfallet opphører å være avfall, er blant annet avfall fra bygge- og rivingsarbeid, enkelte typer asker og slagg, skrapmetaller, steinmaterialer, bildekk, tekstiler, kompost, avfallspapir og glass. For å oppnå status som avfall som ikke lenger er avfall, kan gjenvinningen av avfallet være så enkel som kontroll av avfallet for å verifisere om det oppfyller kriteriene for når det ikke lenger skal anses som avfall.
- 23) For å kontrollere eller beregne om de målene for materialgjenvinning og gjenvinning som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall⁽²⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF

⁽¹⁾ EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10.

- av 18. september 2000 om kasserte kjøretøyer⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/96/EF av 27. januar 2003 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE)⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF av 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører⁽³⁾, samt andre relevante deler av Fellesskapets regelverk, er oppfylt, bør mengdene av avfall som ikke lenger anses som avfall, igjen regnes som nyttbart og gjenvunnet avfall når kravene til materialgjenvinningen eller gjenvinningen i det nevnte regelverk er oppfylt.
- 24) På grunnlag av definisjonen av avfall, og for å fremme sikkerhet og samsvar, kan Kommisjonen vedta retningslinjer for i visse tilfeller å angi nærmere når stoffer eller gjenstander blir ansett som avfall. Slike retningslinjer kan utarbeides for blant annet elektrisk og elektronisk utstyr og kjøretøyer.
- 25) Det er hensiktsmessig at kostnader blir fordelt på en måte som viser de reelle kostnadene for miljøet med hensyn til produksjon og håndtering av avfall.
- 26) Prinsippet om at forurenser betaler er et retningsgivende prinsipp på europeisk og internasjonalt plan. Avfallsprodusenten og avfallsbesitteren bør håndtere avfallet på en måte som sikrer et høyt nivå av vern av miljøet og menneskers helse.
- 27) Innføringen av utvidet produsentansvar i dette direktiv er et av midlene til støtte for utforming og produksjon av varer som fullt ut tar hensyn til og legger forholdene til rette for effektiv bruk av ressurser i hele livssyklusen til varene, herunder reparasjon, ombruk, demontering og materialgjenvinning uten å sette tilside fritt varebytte på det indre marked.
- 28) Dette direktiv bør bidra til at EU i større grad blir et «gjenvinningssamfunn» som prøver å unngå avfallsproduksjon, men som bruker avfall som en ressurs. Særlig Fellesskapets sjettemiljøhandlingsprogram oppfordrer til tiltak rettet mot å sikre kildesortering, innsamling og materialgjenvinning av prioriterte avfallsstrømmer. I tråd med dette målet, og som et middel for å legge forholdene til rette for eller bedre avfallets gjenvinningspotensial, bør avfall samles inn separat dersom dette er teknisk, miljømessig og økonomisk mulig, før det gjenvinnes på den måten som miljømessig gir det beste samlede resultatet. Medlemsstatene bør oppfordre til at farlige avfallsforbindelser skilles fra avfallsstrømmer dersom dette er nødvendig for å oppnå en miljømessig forsvarlig avfallshåndtering.
- 29) Medlemsstatene bør støtte bruken av gjenvunne materialer, som for eksempel gjenvunnet papir, i henhold til avfallshåndteringshierarkiet og målet om å bli et gjenvinningssamfunn, og de bør ikke støtte deponering eller forbrenning av slike gjenvunne materialer når dette er mulig.
- 30) For å gjennomføre føre-var-prinsippet og prinsippet om forebyggende tiltak i traktatens artikkel 174 nr. 2, er det nødvendig å fastsette allmenne miljømål for håndtering av avfall innenfor Fellesskapet. I samsvar med disse prinsippene er det opp til Fellesskapet og medlemsstatene å innføre en ramme for å forebygge, redusere og, så langt det er mulig, fra begynnelsen eliminere kildene til forurensning eller ulemper ved å vedta tiltak som fjerner en erkjent risiko.
- 31) Gjennom avfallshåndteringshierarkiet fastsettes generelt en prioriteringsrekkefølge for hva som utgjør det beste generelle miljøalternativet innenfor avfallsregelverk og -politikk, men det kan være nødvendig å avvike fra dette hierarkiet når det gjelder særlige avfallsstrømmer, og når dette kan begrunnes i blant annet teknisk og økonomisk gjennomførbarhet og miljøvern.
- 32) For å sette Fellesskapet under ett i stand til selv å kunne sluttbehandle sitt avfall og gjenvinne blandet kommunalt avfall som er innsamlet fra private husstander, og for at medlemsstatene hver for seg skal kunne nærme seg dette målet, er det nødvendig å opprette et nettverk for samarbeid mellom anlegg som sluttbehandler, og anlegg som gjenvinner blandet kommunalt avfall som er innsamlet fra private husholdninger, idet det tas hensyn til geografiske forhold og behovet for spesialiserte anlegg for visse typer avfall.
- 33) Når det gjelder anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall⁽⁴⁾, vil blandet kommunalt avfall som omhandlet i artikkel 3 nr. 5 i nevnte forordning, fortsatt være blandet kommunalt avfall selv når det har vært gjenstand for en avfallsbehandling som ikke i vesentlig grad har endret avfallsets egenskaper.
- 34) Det er viktig at farlig avfall blir merket i samsvar med internasjonale standarder og fellesskapsstandarder. Der slikt avfall samles inn separat fra husholdninger, bør dette imidlertid ikke føre til at husholdningene blir forpliktet til å fylle ut den pålagte dokumentasjonen.

⁽¹⁾ EFT L 269 av 21.10.2000, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 37 av 13.2.2003, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 266 av 26.9.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1.

- 35) Det er i samsvar med avfallshåndteringshierarkiet og med sikte på å redusere utslipp av klimagasser, som følge av sluttbehandling av avfall på fyllplasser, viktig å legge forholdene til rette for separat innsamling og riktig behandling av bioavfall for å kunne produsere miljømessig sikker kompost og andre materialer basert på bioavfall. Kommisjonen vil, etter å ha vurdert håndteringen av bioavfall, eventuelt legge fram forslag til regelverk.
- 36) Tekniske minstestandarder for avfallsbehandling som ikke omfattes av direktiv 96/61/EF, kan vedtas når det kan dokumenteres at det oppnås en fordel når det gjelder vern av menneskers helse og miljøet, og når en samordnet strategi for gjennomføring av dette direktiv vil sikre vern av menneskers helse og miljøet.
- 37) Det er nødvendig å angi nærmere virkeområdet for og innholdet i forpliktelsen om å utarbeide avfallshåndteringsplaner, og i forbindelse med utarbeidingen eller revisjonen av avfallshåndteringsplanene ta hensyn til miljøvirkningene av produksjonen og håndteringen av avfallet. Det bør også, der dette er hensiktsmessig, tas hensyn til krav til avfallsplanlegging fastsatt i artikkel 14 i direktiv 94/62/EF og til strategien for reduksjon av biologisk nedbrytbart avfall som går til deponering, omhandlet i artikkel 5 i direktiv 1999/31/EF.
- 38) Medlemsstatene kan anvende miljøtillatelser eller alminnelige miljøbestemmelser på visse avfallsprodusenter uten at dette fører til at det indre markedet ikke lenger fungerer tilfredsstillende.
- 39) I henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstatene treffe de tiltakene som er nødvendige, for å forhindre overføringer av avfall som ikke er i samsvar med medlemsstatenes planer for avfallshåndtering. Som unntak fra nevnte forordning bør medlemsstatene ha anledning til å begrense innkommende leveranser til forbrenningsovner som er klassifisert som gjenvinning, når det er slått fast at nasjonalt avfall vil måtte sluttbehandles, eller at avfall vil måtte behandles på en måte som ikke er i samsvar med medlemsstatens avfallshåndteringsplaner. Det erkjennes at visse medlemsstater ikke vil kunne ha et nettverk som omfatter alle typer anlegg for sluttgjenvinning på sitt territorium.
- 40) For å bedre den måten som avfallsforebyggingstiltak i medlemsstatene treffes på framover, og for å legge forholdene til rette for utveksling av beste praksis på dette området, er det nødvendig å skjerpe bestemmelsene knyttet til avfallsforebygging og å innføre et krav om at medlemsstatene utvikler programmer for avfallsforebygging som er rettet mot de viktigste miljøvirkningene, og tar hensyn til hele livssyklusen til produkter og materialer. Slike tiltak bør være rettet mot å bryte sammenhengen mellom økonomisk vekst og de miljøvirkningene som er knyttet til produksjon av avfall. I samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/35/EF av 26. mai 2003 om offentlighetens deltaking i utarbeidingen av visse planer og programmer på miljøområdet⁽¹⁾ bør berørte parter og offentligheten ha mulighet til å delta i utarbeidingen av programmene, og de bør ha tilgang til disse når de er ferdig utarbeidet. Mål for avfallsforebygging og for å bryte nevnte sammenheng bør utvikles og eventuelt omfatte reduksjon av skadelige miljøvirkninger av avfall og av mengdene av avfall som blir produsert.
- 41) For å arbeide mot et europeisk gjenvinningssamfunn med et høyt nivå av ressurseffektivitet, bør det settes opp mål for ombruk og gjenvinning av avfall. Medlemsstatene har ulike tilnæringsmåter til innsamling av husholdningsavfall og avfall av tilsvarende art og sammensetning. Det er derfor hensiktsmessig at slike mål tar hensyn til de ulike innsamlingssystemene i de ulike medlemsstatene. Avfallsstrømmer med annen opprinnelse som ligner på husholdningsavfall, omfatter avfall omhandlet i post 20 på listen fastsatt ved kommisjonsvedtak 2000/532/EF.
- 42) Økonomiske virkemidler kan spille en avgjørende rolle når det gjelder å nå målene for avfallsforebygging og avfallshåndtering. Avfall har ofte en verdi som ressurs, og videre anvendelse av økonomiske virkemidler kan gjøre de miljømessige fordelene større. Det bør derfor oppfordres til bruk av slike virkemidler på egnet nivå og samtidig påpeke at de enkelte medlemsstatene kan treffe beslutninger om bruken av slike virkemidler.
- 43) Visse bestemmelser om håndtering av avfall fastsatt i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽²⁾ bør endres for å fjerne foreldede bestemmelser og bedre tekstens klarhet. For å forenkle Fellesskapets regelverk bør de nevnte bestemmelsene innlemmes i dette direktiv. For å klargjøre hvordan forbudet mot blanding av avfall fastsatt etter direktiv 91/689/EØF fungerer, og for å verne miljøet og menneskers helse, bør unntakene fra forbudet mot blanding av avfall dessuten være i samsvar med beste tilgjengelige teknikk som definert i direktiv 96/61/EF. Direktiv 91/689/EØF bør derfor oppheves.

(1) EUT L 156 av 26.6.2003, s. 17.

(2) EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20.

- 44) For å forenkle Fellesskapets regelverk og klart vise de miljømessige fordelene, bør de relevante bestemmelsene i rådsdirektiv 75/439/EØF av 16. juni 1975 om håndtering av spillolje⁽¹⁾ innlemmes i dette direktiv. Direktiv 75/439/EØF bør derfor oppheves. Håndteringen av spillolje bør foregå i samsvar med prioriteringsrekkefølgen i avfallshåndteringshierarkiet, og de alternativene som gir det beste samlede miljøresultatet, bør prioriteres. Separat innsamling av spilloljer er fortsatt avgjørende for at de håndteres på riktig måte og for å forebygge miljøskader som skyldes uriktig sluttbehandling.
- 45) Medlemsstatene bør innføre sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, og som skal pålegges fysiske og juridiske personer med ansvar for avfallshåndtering, som for eksempel avfallsprodusenter, besittere, meglere, forhandlere, transportører og innsamlere, virksomheter eller foretak som utfører avfallsbehandling og har ansvar for avfallshåndteringsordninger, i tilfeller der disse overtrer bestemmelsene i dette direktiv. Medlemsstatene bør også treffe tiltak for å dekke kostnadene ved manglende overholdelse og ved utbedringstiltak, uten at det berører europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader⁽²⁾.
- 46) De tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽³⁾.
- 47) Kommisjonen bør særlig gis fullmakt til å fastsette kriterier for en rekke spørsmål, som f.eks. vilkårene for at en gjenstand skal anses som et biprodukt, for når avfall skal få status som avfall som opphører å være avfall, og for å fastsette hva slags avfall som skal anses som farlig avfall, samt for å fastsette nærmere regler for anvendelses- og beregningsmetoder for å kontrollere om gjenvinningsmålene i dette direktiv er nådd. Videre bør Kommisjonen få fullmakt til å tilpasse vedleggene til den tekniske og vitenskapelige utviklingen og å spesifisere anvendelsen av formelen for forbrenningsanlegg omhandlet i vedlegg II, R1. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv eller å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 48) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽⁴⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller, som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.
- 49) Ettersom målet for dette direktiv, som er å verne miljøet og menneskers helse, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor på grunn av direktivets omfang eller virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

Dette direktiv fastsetter tiltak for å verne miljøet og menneskers helse ved å forebygge eller redusere de skadelige virkningene av produksjon og håndtering av avfall og ved å redusere de samlede miljøvirkningene av ressursbruk og bedre effektiviteten ved slik bruk.

Artikkel 2

Unntak fra dette direktivs virkeområde

1. Følgende omfattes ikke av dette direktivs virkeområde:
 - a) gassutslipp til atmosfæren,
 - b) arealer (på stedet), herunder ikke utgravd forurenset jordbunn og bygninger som er fast forbundet med arealet,
 - c) ikke-forurenset jord og annet naturlig forekommende materiale som er utgravd under en byggevirksomhet der det er sikkert at materialet skal benyttes til byggeformål i sin naturlige tilstand på det stedet der det ble gravd ut,

⁽¹⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

- d) radioaktivt avfall,
- e) utrangert sprengstoff,
- f) fekalier, dersom dette ikke omfattes av nr. 2 bokstav b), halm og annet naturlig ikke-farlig jord- eller skogsbruksmateriale som benyttes i landbruk, skogbruk eller for produksjon av energi fra slik biomasse ved prosesser eller metoder som ikke skader miljøet eller setter menneskers helse i fare.
2. Følgende skal unntas fra dette direktivs virkeområde i den utstrekning de omfattes av andre deler av Fellesskapets regelverk:
- a) spillvann,
- b) animalske biprodukter, herunder bearbeidede produkter som omfattes av forordning (EF) nr. 1774/2002, unntatt de som skal til forbrenning, deponering eller brukes i et biogass- eller komposteringsanlegg,
- c) skrotter av dyr som har dødd på annen måte enn ved slaktning, herunder dyr som er avlivet for å utrydde epizooti, og som sluttbehandles i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002,
- d) avfall fra prospektering, utvinning, behandling og lagring av mineralressurser og fra drift av steinbrudd som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/21/EF av 15. mars 2006 om håndtering av avfall fra utvinningsindustrien⁽¹⁾.
3. Uten at det berører forpliktelser i henhold til annet relevant fellesskapsregelverk skal sediment i forekomster av overflatevann, med det formål å forvalte vann og vannveier eller å forebygge flom eller minske virkningene av flom og tørke eller rydding av nytt land, ikke omfattes av virkeområdet til dette direktiv dersom det kan dokumenteres at sedimentene ikke er å anse som farlige.
4. Særskilte bestemmelser om bestemte tilfeller eller bestemmelser som utfyller dette direktiv når det gjelder håndtering av særlige kategorier avfall, kan fastsettes ved andre særdirrektiver.
1. «avfall» ethvert stoff eller enhver gjenstand som besitteren kasserer eller har til hensikt eller plikter å kassere,
2. «farlig avfall» avfall som har en eller flere av de farlige egenskapene som er oppført i vedlegg III,
3. «spilloljer» alle mineralske eller syntetiske smøreoljer eller industrioljer som ikke lenger er egnet for den typen bruk de opprinnelig var beregnet på, som for eksempel brukte oljer fra forbrenningsmotorer og girkasser, smøreoljer, oljer for turbiner og hydrauliske oljer,
4. «bioavfall» biologisk nedbrytbart avfall fra hager og parker, næringsmiddel- og kjøkkenavfall fra husholdninger, restauranter, ferdigmatleverandører og detaljhandler, samt sammenlignbart avfall fra bearbeidingsanlegg for næringsmidler,
5. «avfallsprodusent» enhver virksomhet som gir opphav til avfall (opprinnelig avfallsprodusent), eller som utfører forbehandling, blanding eller andre typer bearbeiding som fører til en endring i arten eller sammensetningen av dette avfallet,
6. «avfallsbesitter» avfallsprodusenten eller den fysiske eller juridiske person som er i besittelse av avfallet,
7. «forhandler» ethvert foretak som opptrer på egne vegne ved kjøp og påfølgende salg av avfall, herunder forhandlere som ikke fysisk er i besittelse av avfallet,
8. «megler» ethvert foretak som sørger for gjenvinning eller sluttbehandling av avfall på vegne av andre, herunder meglere som ikke fysisk er i besittelse av avfallet,
9. «avfallshåndtering» innsamling, transport, gjenvinning og sluttbehandling av avfall, herunder tilsyn med slik virksomhet og etterbehandling av fyllplasser, samt tiltak som forhandler eller megler treffer,
10. «avfallsinnsamling» oppsamling av avfall, herunder foreløpig sortering og foreløpig lagring av avfall før transport til et avfallsbehandlingsanlegg,

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med

⁽¹⁾ EUT L 102 av 11.4.2006, s. 15.

11. «separat innsamling» innsamling der en avfallsstrøm holdes atskilt etter type og art for å legge forholdene til rette for en særlig behandling,
12. «forebygging» tiltak som er truffet før et stoff, materiale eller produkt blir avfall, og som reduserer
- mengden av avfall, herunder ombruk av produkter eller forlengelse av produkters levetid,
 - skadelig virkninger av det produserte avfallet på miljøet og menneskers helse, eller
 - innholdet av skadelige stoffer i materialer og produkter,
13. «ombruk» enhver metode der produkter eller bestanddeler som ikke anses som avfall, blir benyttet om igjen til samme formål som de opprinnelig ble produsert til,
14. «behandling» gjenvinning eller sluttbehandling, herunder tiltak før gjenvinning eller sluttbehandling,
15. «gjenvinning» enhver metode hvis hovedresultat er avfall som har et nyttig formål ved å erstatte andre materialer som ellers ville vært brukt til å fylle en bestemt funksjon, eller avfall som blir forberedt til å fylle et slik formål, i et anlegg eller i samfunnet generelt. Vedlegg II inneholder en ikke-utfyllende liste over gjenvinningsmetoder,
16. «forberedelse til ombruk» gjenvinningstiltak som kontroll, rengjøring eller reparasjon, der produkter eller bestanddeler av produkter som er blitt til avfall, blir forberedt slik at de kan brukes om igjen uten annen forbehandling,
17. «materialgjenvinning» all gjenvinning der avfalls-materialer blir bearbeidet på nytt til produkter, materialer eller stoffer til enten det opprinnelige formålet eller til andre formål. Dette omfatter bearbeiding på nytt av organisk materiale, men omfatter ikke energiutnyttning og ny bearbeiding til materialer som skal benyttes som brennstoff eller til utfylling,
18. «regenerering av spillolje» enhver gjenvinning der baseoljer kan produseres ved å raffinere spilloljer, særlig ved å fjerne de forurensende stoffene, oksidasjonsproduktene og tilsetningsstoffene i slike oljer,
19. «sluttbehandling» enhver metode som ikke er gjenvinning, selv der metoden har som sekundær følge regenerering av stoffer eller energi. Vedlegg I inneholder en ikke-utfyllende liste over sluttbehandlingsmetoder,
20. «beste tilgjengelige teknikk» beste tilgjengelige teknikk som definert i artikkel 2 nr. 11 i direktiv 96/61/EF.

Artikkel 4

Avfallshåndteringshierarki

1. Følgende avfallshåndteringshierarki får anvendelse som prioriteringsrekkefølge for regelverk og politikk når det gjelder avfallsforebygging og avfallshåndtering:

- forebygging,
- forberedelse til ombruk,
- materialgjenvinning,
- annen gjenvinning, f.eks. energiutnyttning, og
- sluttbehandling.

2. Når medlemsstatene anvender avfallshåndteringshierarkiet omhandlet i nr. 1, skal de treffe tiltak for å oppfordre til anvendelse av de alternativene som gir det beste samlede miljøresultatet. Dette kan kreve at visse avfallsstrømmer avviker fra hierarkiet der dette er begrunnet med hensyn til livssyklusen for de samlede virkningene av produksjon og håndtering av slikt avfall.

Medlemsstatene skal påse at utviklingen av avfallsregelverk og avfallspolitikker er en helt åpen prosess, som tar hensyn til eksisterende nasjonale regler for samråd med og deltagelse av borgere og berørte parter.

Medlemsstatene skal ta hensyn til generelle miljøvernprinsipper som føre-var-prinsippet og prinsippene om bærekraftig utvikling, teknisk gjennomførbarhet og økonomisk levedyktighet, vern av ressurser samt de generelle virkningene for miljøet, menneskers helse, økonomien og samfunnet i samsvar med artikkel 1 og 13.

*Artikkel 5***Biprodukter**

1. Et stoff eller en gjenstand som er resultatet av en produksjonsprosess hvis primære mål ikke er produksjon av stoffet eller gjenstanden, kan anses for ikke å være avfall som omhandlet i artikkel 3 nr. 1, men et biprodukt dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) det skal være sikkert at stoffet eller gjenstanden fortsatt skal benyttes,
- b) stoffet eller gjenstanden kan benyttes direkte uten annen ytterligere behandling enn normal industriell praksis,
- c) stoffet eller gjenstanden er produsert som en integrert del av en produksjonsprosess, og
- d) ytterligere bruk er lovlig, dvs. stoffet eller gjenstanden oppfyller alle relevante krav til produkt-, miljø- og helsevern for den aktuelle bruken og vil ikke føre til generelle skadelige virkninger for miljøet eller menneskers helse.

2. På grunnlag av vilkårene i nr. 1 kan det treffes tiltak for å fastsette hvilke kriterier som skal oppfylles for at bestemte stoffer eller gjenstander skal anses som et biprodukt, og ikke som avfall, som omhandlet i artikkel 3 nr. 1. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2.

*Artikkel 6***Når avfall opphører å være avfall**

1. Visse nærmere angitte typer avfall skal opphøre å ha status som avfall i betydningen til artikkel 3 nr. 1 når avfallet har vært gjenstand for gjenvinning, herunder materialgjenvinning, og oppfyller nærmere spesifiserte kriterier som skal utarbeides i samsvar med følgende vilkår:

- a) stoffet eller gjenstanden er i alminnelig bruk til særlige formål,
- b) det finnes allerede et marked for eller en etterspørsel etter et slikt stoff eller en slik gjenstand,
- c) stoffet eller gjenstanden oppfyller de tekniske kravene for de særlige formålene og oppfyller vilkårene i eksisterende regelverk og standarder som er relevante for produktene, og

- d) bruken av stoffet eller gjenstanden vil ikke føre til generelle skadelige virkninger for miljøet eller menneskers helse.

Kriteriene skal omfatte grenseverdier for forurensende stoffer der dette er nødvendig, og skal ta hensyn til alle mulige skadelige miljøvirkninger fra stoffet eller gjenstanden.

2. De tiltakene som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, ved å utfylle det i forbindelse med at kriteriene omhandlet i nr. 1 vedtas og ved å angi hvilken type avfall slike kriterier får anvendelse på, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2. Særlige kriterier for når avfall opphører å være avfall, bør blant annet minst vurderes for steinmateriale, papir, glass, metall, bildekk og tekstiler.

3. Avfall som opphører å være avfall i samsvar med nr. 1 og 2, skal også opphøre å være avfall med hensyn til målene for gjenvinning og materialgjenvinning fastsatt i direktiv 94/62/EF, 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2006/66/EF og i annet relevant fellesskapsregelverk når kravene til materialgjenvinning eller gjenvinning i nevnte regelverk er oppfylt.

4. Der det ikke er fastsatt kriterier på fellesskapsplan i henhold til framgangsmåten i nr. 1 og 2, kan medlemsstatene i hvert enkelt tilfelle avgjøre om visse former for avfall har opphørt å være avfall, idet det tas hensyn til relevant rettspraksis. De skal underrette Kommisjonen om slike avgjørelser i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjons samfunnstjenester⁽¹⁾, dersom nevnte direktiv krever dette.

*Artikkel 7***Avfallsliste**

1. De tiltakene som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv når det gjelder ajourføring av avfallslisten fastsatt ved vedtak 2000/532/EF, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2. Avfallslisten skal omfatte farlig avfall og ta hensyn til avfallets opprinnelse og sammensetning og, der dette er nødvendig, grenseverdiene for konsentrasjon av farlige stoffer. Avfallslisten skal være bindende med hensyn til fastsettelse av hvilket avfall som skal anses som farlig avfall. Når et stoff eller en gjenstand omfattes av listen, betyr ikke dette at stoffet eller gjenstanden er avfall under alle omstendigheter. Et stoff eller en gjenstand skal bare anses som avfall når definisjonen i artikkel 3 nr. 1 er oppfylt.

⁽¹⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37.

2. En medlemsstat kan anse avfall som farlig avfall når avfallet, selv om det ikke er oppført som dette på avfallslisten, oppviser en eller flere av egenskapene i vedlegg III. Medlemsstatene skal straks underrette Kommisjonen om alle slike saker. Medlemsstaten skal registrere disse i rapporten omhandlet i artikkel 37 nr. 1 og legge fram alle relevante opplysninger for Kommisjonen. På bakgrunn av de meldingene som kommer inn, skal listen gjennomgås for å avgjøre om den skal tilpasses.

3. Når en medlemsstat har dokumentasjon som viser at en særlig avfallstype som er oppført på listen som farlig avfall, ikke oppviser noen av egenskapene i vedlegg III, kan den vurdere dette avfallet som ikke-farlig avfall. Medlemsstatene skal straks underrette Kommisjonen om alle slike saker og legge fram nødvendig dokumentasjon for Kommisjonen. På bakgrunn av de meldingene som kommer inn, skal listen gjennomgås for å avgjøre om den skal tilpasses.

4. Omklassifiseringen av farlig avfall til ikke-farlig avfall kan ikke oppnås ved fortykning eller utblanding av avfall med sikte på å senke de opprinnelige konsentrasjonene av farlige stoffer til et nivå som er under terskelverdiene for å definere avfall som farlig avfall.

5. De tiltakene som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv med hensyn til revisjonen av avfallslisten for å avgjøre om den skal tilpasses i henhold til nr. 2 og 3, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2.

6. Medlemsstatene kan anse avfall som ikke-farlig avfall i samsvar med avfallslisten omhandlet i nr. 1.

7. Kommisjonen skal påse at avfallslisten og alle endringer av listen eventuelt overholder prinsippene for klarhet, forståelighet og tilgjengelighet for brukere, særlig små og mellomstore bedrifter (SMB-er).

KAPITTEL II

GENERELLE KRAV

Artikkel 8

Utvidet produsentansvar

1. For å styrke ombruk og forebygging, materialgjenvinning og annen gjenvinning av avfall kan medlemsstatene treffe lovgivningsmessige eller ikke-lovgivningsmessige tiltak for å sikre at alle fysiske eller juridiske personer som i sin virksomhet utvikler, framstiller, bearbeider, behandler, selger eller importerer produkter (produktets produsent) har et utvidet produsentansvar.

Slike tiltak kan omfatte mottak av returnerte produkter og av det avfallet som blir igjen etter at disse produktene er brukt, samt påfølgende håndtering av avfallet og økonomisk ansvar for slik virksomhet. Disse tiltakene kan omfatte en forpliktelse om å legge fram offentlige tilgjengelige opplysninger med hensyn til i hvilket omfang produktet kan brukes om igjen og gjenvinnes.

2. Medlemsstatene kan treffe egnede tiltak for å fremme utformingen av produkter med det mål å redusere produktenes miljøvirkning og produksjonen av avfall under framstillingen og den påfølgende bruken av produktene, og for å sikre at gjenvinning og sluttbehandling av produkter som er blitt til avfall, skjer i samsvar med artikkel 4 og artikkel 13.

Slike tiltak kan blant annet fremme utvikling, produksjon og markedsføring av produkter som er egnet for flere gangers bruk, som er teknisk holdbare og som, etter at de er blitt til avfall, er egnet for riktig og sikker gjenvinning og miljømessig forsvarlig sluttbehandling.

3. Når medlemsstatene anvender utvidet produsentansvar, skal de ta hensyn til teknisk gjennomførbarhet, økonomisk levedyktighet og de samlede virkningene for miljøet, menneskers helse og samfunnet generelt, og samtidig ta hensyn til behovet for å sikre at det indre markedet fungerer på en tilfredsstillende måte.

4. Det utvidede produsentansvaret skal anvendes uten at det berører ansvaret for avfallshåndtering fastsatt i artikkel 15 nr. 1 og uten at det berører eksisterende særskilt regelverk for avfallsstrømmer og produkter.

Artikkel 9

Afallsforebygging

Etter samråd med berørte parter skal Kommisjonen legge fram for Europaparlamentet og Rådet følgende rapporter, eventuelt ledsaget av forslag til tiltak som kreves for å støtte avfallsforebygging og gjennomføring av programmene for avfallsforebygging omhandlet i artikkel 29, som omfatter

a) en foreløpig rapport, innen utgangen av 2011, om utviklingen av avfallsproduksjon og omfanget av avfallsforebygging, herunder formulering av en politikk for økologisk utforming av produkter rettet både mot produksjon av avfall og at det finnes farlige stoffer i avfall, med sikte på å fremme teknologier med fokus på holdbare produkter som kan brukes om igjen og gjenvinnes,

- b) formuleringen av en handlingsplan, innen utgangen av 2011, for ytterligere støttetiltak på europeisk plan som særlig er rettet mot å endre gjeldende forbruksmønstre,
- c) innen utgangen av 2014, fastsettelse av mål om avfallsforebygging og om å bryte sammenhengen mellom økonomisk vekst og negative miljøvirkninger for 2020, basert på best tilgjengelig praksis, om nødvendig herunder en revisjon av indikatorene omhandlet i artikkel 29 nr. 4.

Artikkel 10

Gjenvinning

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at avfall er gjenstand for gjenvinning i samsvar med artikkel 4 og 13.
2. Der det er nødvendig for å overholde nr. 1 og for å forenkle eller forbedre gjenvinningen, skal avfall samles inn separat dersom dette er teknisk, miljømessig og økonomisk gjennomførbart, og det skal ikke blandes med annet avfall eller andre materialer med forskjellige egenskaper.

Artikkel 11

Ombruk og materialgjenvinning

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å fremme ombruk av produkter og at produkter forberedes for ombruk, særlig ved at det oppfordres til oppretting av og støtte til nettverk for ombruk og reparasjon, til bruk av økonomiske virkemidler, innkjøpskriterier, kvantitative mål eller andre tiltak.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å fremme materialgjenvinning av høy kvalitet, og for å oppnå dette skal de sørge for separat innsamling av avfall der dette er teknisk, miljømessig og økonomisk mulig, for å oppfylle de nødvendige kvalitetsstandardene for de relevante sektorene for materialgjenvinning.

Med forbehold for artikkel 10 nr. 2 skal det innen 2015 minst innføres separat innsamling for papir, metall, plast og glass.

2. For å nå målene i dette direktiv og nærme seg et europeisk gjenvinningssamfunn med en høy grad av ressurseffektivitet, skal medlemsstatene treffe de tiltakene som er nødvendige for å oppnå følgende mål:

- a) Innen 2020: Forberedelsene til ombruk og gjenvinning av avfallsmaterialer som minst omfatter papir, metall, plast og glass fra husholdningene og om mulig fra andre

kilder, forutsatt at disse avfallsstrømmene ligner avfall fra husholdningene, skal økes til samlet minst 50 % etter vekt.

- b) Innen 2020: Forberedelsene til ombruk, materialgjenvinning og gjenvinning av andre materialer, herunder materialer fra fyllplasser som benytter avfall som erstatning for andre materialer, av ikke-farlig avfall fra bygge- og rivingsarbeid, men med unntak av naturlig forekommende materiale som definert i kategori 17 05 04 på avfallslisten, skal økes til minst 70 % etter vekt.

3. Kommisjonen skal fastsette nærmere regler for anvendelses- og beregningsmetodene for å kontrollere om de målene som er fastsatt i nr. 2 i denne artikkel, er oppfylt, idet det tas hensyn til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2150/2002 av 25. november 2002 om avfallsstatistikk⁽¹⁾. Dette kan omfatte overgangsperioder for medlemsstater som i 2008 gjenvant mindre enn 5 % av avfallskategoriene omhandlet i nr. 2. Disse tiltakene, som er beregnet på å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2 i dette direktiv.

4. Senest 31. desember 2014 skal Kommisjonen undersøke de tiltakene og målene som omhandles i nr. 2, med sikte på om nødvendig å styrke de nevnte målene og vurdere å fastsette mål for andre avfallsstrømmer. Kommisjonens rapport, eventuelt ledsaget av et forslag, skal oversendes Europaparlamentet og Rådet. I denne rapporten skal Kommisjonen ta hensyn til de relevante miljømessige, økonomiske og samfunnmessige virkningene av at slike mål fastsettes.

5. I samsvar med artikkel 37 skal medlemsstatene hvert tredje år rapportere til Kommisjonen om hvorvidt de har nådd disse målene. Dersom målene ikke nås, skal den nevnte rapporten inneholde grunnene til at målene ikke er nådd, og hvilke tiltak medlemsstaten har til hensikt å treffe for å nå de nevnte målene.

Artikkel 12

Sluttbehandling

Medlemsstatene skal sikre at der gjenvinning i samsvar med artikkel 10 nr. 1 ikke skjer, skal avfall være gjenstand for sikker sluttbehandling som oppfyller bestemmelsene i artikkel 13 når det gjelder vern av menneskers helse og miljøet.

⁽¹⁾ EFT L 332 av 9.12.2002, s. 1.

*Artikkel 13***Vern av menneskers helse og miljøet**

Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at avfallshåndtering blir utført uten at det setter menneskers helse i fare, og uten at det skader miljøet, og særlig

- a) uten at det medfører risiko for vann, luft, jord, planter eller dyr,
- b) uten at det fører til ulemper i form av støy eller lukt, og
- c) uten negativ påvirkning på landskapet eller steder av særlig interesse.

*Artikkel 14***Kostnader**

1. I samsvar med prinsippet om at forurenser betaler, skal kostnadene ved avfallshåndtering dekkes av den opprinnelige avfallsprodusenten eller av nåværende eller tidligere avfallsbesittere.

2. Medlemsstatene kan bestemme at kostnadene ved avfallshåndtering helt eller delvis skal dekkes av produsenten av produktet som avfallet kommer fra, og at distributører av slike produkter kan være med og dele på disse kostnadene.

KAPITTEL III**AVFALLSHÅNDTERING***Artikkel 15***Ansvar for avfallshåndtering**

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at den opprinnelige avfallsprodusenten eller en annen besitter utfører behandlingen av avfallet selv, eller at behandlingen håndteres av en forhandler eller en virksomhet eller et foretak som utfører avfallsbehandling, eller at avfallet håndteres av en privat eller offentlig avfallsinnsamler i samsvar med artikkel 4 og 13.

2. Når avfallet overføres for foreløpig behandling fra den opprinnelige produsenten eller besitteren til en fysisk eller juridisk person som omhandlet i nr. 1, skal ansvaret for å utføre en fullstendig gjenvinning eller sluttbehandling generelt ikke falle bort.

Uten at det berører forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstatene angi vilkår for ansvar og bestemme i hvilke tilfeller den opprinnelige produsenten fortsatt skal bære ansvaret for hele behandlingsskjeden, eller i hvilke tilfeller

produsentens og avfallsbesitterens ansvar kan deles eller plasseres blant aktørene i behandlingsskjeden.

3. Medlemsstatene kan i samsvar med artikkel 8 bestemme at ansvaret for avfallshåndteringen helt eller delvis skal dekkes av produsenten av produktet som avfallet kommer fra, og at distributører av slike produkter kan være med og dele dette ansvaret.

4. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at virksomheter eller foretak på medlemsstatens territorium, som på yrkesmessig grunnlag samler inn eller transporterer avfall, skal levere det innsamlede og transporterte avfallet til egnede behandlingsanlegg som oppfyller bestemmelsene i artikkel 13.

*Artikkel 16***Selvhjelpsprinsippet og nærhetsprinsippet**

1. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak, i samarbeid med andre medlemsstater når det er nødvendig eller tilrådelig, for å opprette et sammenhengende og formålstjenlig nettverk av avfallsanlegg og anlegg for gjenvinning av blandet kommunalt avfall som er innsamlet fra private husholdninger, herunder når en slik innsamling også omfatter slikt avfall fra andre produsenter, idet det tas hensyn til beste tilgjengelige teknikk.

Som unntak fra forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstatene, for å beskytte sitt eget avfallsnettverk, begrense import av avfall som er beregnet på forbrenningsovner, og som er klassifisert som gjenvinning, der det er slått fast at slik overføring vil føre til at nasjonalt avfall må sluttbehandles, eller der avfall må behandles på en måte som ikke er i samsvar med medlemsstatens avfallshåndteringsplaner. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om alle slike avgjørelser. Medlemsstatene kan også begrense eksport av avfall av miljømessige grunner som fastsatt i forordning (EF) nr. 1013/2006.

2. Avfallsnettverket skal utformes slik at det gjør Fellesskapet under ett i stand til selv å kunne sluttbehandle sitt avfall, samt til å gjenvinne avfall som omhandlet i nr. 1, og sette medlemsstatene i stand til å nærme seg dette målet på individuelt grunnlag, idet det tas hensyn til geografiske forhold eller behovet for spesialiserte anlegg for visse typer avfall.

3. Avfallsnettverket skal føre til at avfall kan sluttbehandles, eller til at avfall omhandlet i nr. 1 kan gjenvinnes ved et av de nærmeste egnede anleggene, ved hjelp av de mest hensiktsmessige metodene og teknologiene, for å sikre et høyt vernenivå for miljøet og folkehelsen.

4. Nærhetsprinsippet og selvhjelpsprinsippet skal ikke bety at hver medlemsstat må ha hele spekteret av anlegg for sluttgjenvinning innenfor medlemsstatens territorium.

Artikkel 17

Kontroll av farlig avfall

Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at produksjon, innsamling og transport av farlig avfall, samt lagring og behandling av slikt avfall, blir utført under forhold som verner miljøet og menneskers helse, for å oppfylle bestemmelsene i artikkel 13, herunder tiltak for å sikre sporbarhet fra produksjon til endelig bestemmelsessted samt kontroll av farlig avfall, for å oppfylle kravene i artikkel 35 og 36.

Artikkel 18

Forbud mot blanding av farlig avfall

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at farlig avfall verken blir blandet med andre kategorier av farlig avfall, eller med annet avfall, andre stoffer eller andre materialer. Blanding skal omfatte fortykning av farlige stoffer.

2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene tillate blanding, forutsatt at

a) blandingen blir utført av en virksomhet eller et foretak som innehar en tillatelse i samsvar med artikkel 23,

b) bestemmelsene i artikkel 13 blir overholdt og den skadelige virkningen av avfallshåndteringen på menneskers helse og miljøet ikke blir større, og

c) blandingen foregår i samsvar med beste tilgjengelige teknikk.

3. Dersom det er teknisk og økonomisk gjennomførbart, skal farlig avfall, der dette er blandet på en måte som er i strid med nr. 1, separeres der dette er mulig og nødvendig for å oppfylle kravene i artikkel 13.

Artikkel 19

Merking av farlig avfall

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at farlig avfall under innsamling, transport og midlertidig lagring emballeres og merkes i samsvar med gjeldende internasjonale standarder og fellesskapsstandarder.

2. Når farlig avfall overføres innenfor en medlemsstat, skal det ledsages av et identifiseringsdokument, som kan være i elektronisk format, og som inneholder relevante data angitt i vedlegg IB til forordning (EF) nr. 1013/2006.

Artikkel 20

Farlig avfall produsert av husholdningene

Artikkel 17-19 og 35 får ikke til anvendelse på blandet avfall som er produsert av husholdningene.

Artikkel 19 og 35 får ikke anvendelse på separate deler av farlig avfall som produseres av husholdningene, før de separate delene er mottatt for innsamling, sluttbehandling eller gjenvinning av en virksomhet eller et foretak som innehar en tillatelse, eller er registrert i samsvar med artikkel 23 eller 26.

Artikkel 21

Spillojler

1. Uten at det berører forpliktelsene knyttet til håndtering av farlig avfall fastsatt i artikkel 18 og 19 skal medlemsstatene treffe de tiltakene som er nødvendige for å påse at

a) spillojler samles inn separat der dette er teknisk gjennomførbart,

b) spillojler behandles i samsvar med artikkel 4 og 13,

c) spillojler med ulike egenskaper ikke blandes og spillojler ikke blandes med andre typer avfall eller andre stoffer, dersom slik blanding hindrer behandlingen av dem, og dersom dette er teknisk og økonomisk gjennomførbart.

2. Når det gjelder separat innsamling av spillojler og korrekt behandling av disse, kan medlemsstatene, i samsvar med nasjonale vilkår, anvende ytterligere tiltak som tekniske krav, produsentansvar, økonomiske virkemidler eller frivillige avtaler.

3. Dersom spillojler i samsvar med nasjonal lovgivning er underlagt krav om regenerering, kan medlemsstatene fastsette at slike spillojler skal regenereres dersom dette er teknisk gjennomførbart, og, der artikkel 11 eller 12 i forordning (EF) nr. 1013/2006 får anvendelse, begrense overføring over landegrensene av spillojler fra sitt territorium til forbrennings- eller samforbrenningsanlegg for å prioritere regenereringen av spillojler.

*Artikkel 22***Bioavfall**

Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak og i samsvar med artikkel 4 og 13 fremme

- a) separat innsamling av bioavfall med sikte på kompostering og nedbryting av slikt bioavfall,
- b) behandling av bioavfall på en måte som tilfredsstillende et høyt nivå når det gjelder miljøvern, og
- c) bruk av miljømessig sikre materialer produsert fra bioavfall.

Kommisjonen skal foreta en vurdering av håndteringen av bioavfall med sikte på eventuelt å legge fram et forslag. Vurderingen skal se nærmere på muligheten for å fastsette minstekrav for håndtering av bioavfall og kvalitetskriterier for kompost og nedbrytingsrester fra bioavfall, for å sikre et høyt vernnivå når det gjelder menneskers helse og miljøet.

KAPITTEL IV

TILLATELSER OG REGISTRERINGER*Artikkel 23***Utstedelse av tillatelser**

1. Medlemsstatene skal kreve at alle virksomheter eller foretak som har til hensikt å utføre avfallsbehandling, skal inneha en tillatelse fra vedkommende myndighet.

Slike tillatelser skal minst inneholde

- a) hvilke typer og mengder av avfall som kan behandles,
- b) for hver type virksomhet som tillates, tekniske krav og andre krav som er relevante for det aktuelle behandlingsstedet,
- c) sikkerhets- og føre-var-tiltak som skal treffes,
- d) hvilke metoder som skal benyttes for hver type virksomhet,

e) de formene for overvåking og kontroll som måtte være nødvendig, og

f) de bestemmelsene om avslutning og etterbehandling som måtte være nødvendige.

2. Tillatelser kan gis for et bestemt tidsrom og kan fornyes.

3. Når vedkommende myndighet anser at metoden som skal benyttes, ikke er akseptabel sett fra et miljøvernmessig synspunkt, særlig når metoden ikke er i samsvar med artikkel 13, skal myndigheten avslå å utstede tillatelsen.

4. Det skal være et vilkår for enhver tillatelse som omfatter forbrenning eller samforbrenning med energiutnyttning, at utnyttningen av energi skjer med et høyt nivå av energieffektivitet.

5. Forutsatt at kravene i denne artikkel er oppfylt, kan enhver tillatelse som er utstedt i henhold til annet nasjonalt regelverk eller annet fellesskapsregelverk, kombineres med tillatelsen som kreves i henhold til nr. 1 til en enkelt tillatelse, dersom et slikt format gjør at unødvendig gjentakning av opplysninger og arbeid unngås for den driftsansvarlige eller vedkommende myndighet.

*Artikkel 24***Unntak fra krav om tillatelse**

Medlemsstatene kan unnta virksomheter eller foretak fra kravene i artikkel 23 nr. 1 der følgende typer virksomhet utføres:

- a) sluttbehandling av eget ikke-farlig avfall på produksjonsstedet, eller
- b) gjenvinning av avfall.

*Artikkel 25***Vilkår for unntak**

1. Når en medlemsstat ønsker å tillate unntak som omhandlet i artikkel 24, skal medlemsstaten for hver type virksomhet fastsette alminnelige regler som angir hvilke typer og mengder avfall som kan omfattes av et unntak, samt behandlingsmetoden som skal benyttes.

Disse reglene skal utformes slik at de sikrer at avfall behandles i samsvar med artikkel 13. I tilfelle av sluttbehandling som omhandlet i artikkel 24 bokstav a), bør disse reglene vurdere beste tilgjengelige teknikk.

2. I tillegg til de alminnelige reglene i nr. 1 skal medlemsstatene fastsette særlige vilkår for de unntakene som gjelder farlig avfall, herunder typer virksomhet, samt alle andre nødvendige krav for å kunne utføre ulike former for gjenvinning, samt, der dette er relevant, grenseverdiene for innholdet av farlige stoffer i avfallet og utslippsgrenseverdiene.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de alminnelige reglene fastsatt i henhold til nr. 1 og 2.

Artikkel 26

Registrering

Når følgende ikke er underlagt krav om tillatelse, skal medlemsstatene påse at vedkommende myndighet fører et register over

- a) virksomheter eller foretak som samler inn eller transporterer avfall på yrkesmessig grunnlag,
- b) forhandlere eller meglere, og
- c) virksomheter eller foretak som er gjenstand for unntak fra kravene til tillatelse i henhold til artikkel 24.

Om mulig skal eksisterende registreringer som innehas av vedkommende myndighet, benyttes for å få tilgang til relevant informasjon for denne registreringsprosessen, med henblikk på å redusere de administrative byrdene.

Artikkel 27

Minstestandarder

1. Tekniske minstestandarder for avfallsbehandling som krever en tillatelse i henhold til artikkel 23, kan vedtas der det foreligger dokumentasjon på at disse minstestandardene vil innebære fordeler når det gjelder vern av menneskers helse og miljøet. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2.

2. Slike minstestandarder skal bare omfatte de formene for avfallsbehandling som ikke omfattes av direktiv 96/61/EF, eller som ikke er egnet til å omfattes av nevnte direktiv.

3. Slike minstestandarder skal

- a) være rettet mot de viktigste miljøvirkningene av avfallsbehandlingen,
- b) sikre at avfallet blir behandlet i samsvar med artikkel 13,
- c) ta hensyn til beste tilgjengelige teknikk, og
- d) eventuelt omfatte elementer som gjelder kvaliteten på behandlingen og prosesskravene.

4. Mindestandarder for virksomhet som krever registrering i henhold til artikkel 26 bokstav a) og b), skal vedtas der det foreligger dokumentasjon på at slike minstestandarder vil føre til at det oppnås en fordel når det gjelder vern av menneskers helse og miljøet, eller til at forstyrrelser av det indre markedet kan unngås; dette omfatter også bestemmelser som gjelder de tekniske kvalifikasjonene til innsamlere, transportører, forhandlere eller meglere.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2.

KAPITTEL V

PLANER OG PROGRAMMER

Artikkel 28

Avfallshåndteringsplaner

1. Medlemsstatene skal påse at vedkommende myndigheter, i samsvar med artikkel 1, 4, 13 og 16, innfører en eller flere avfallshåndteringsplaner.

Disse planene skal, alene eller samlet, omfatte hele det geografiske territoriet til den berørte medlemsstat.

2. Avfallshåndteringsplanene skal inneholde en analyse av den gjeldende avfallshåndteringssituasjonen i det berørte geografiske området, samt hvilke tiltak som skal treffes for å bedre miljømessig forsvarlig forberedelse til ombruk, materialgjenvinning, gjenvinning og sluttbehandling av avfall og en vurdering av hvordan planen vil støtte gjennomføringen av målsettingene og bestemmelsene i dette direktiv.

3. Avfallshåndteringsplanene skal, der dette er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til det geografiske nivået og omfanget av planleggingsområdet, minst inneholde:

- a) art, mengde og kilde med hensyn til avfall som blir produsert på territoriet, hvor mye avfall som med sannsynlighet vil bli overført fra eller til medlemsstatens territorium, samt en vurdering av den framtidige utviklingen av avfallsstrømmer,
- b) eksisterende ordninger for avfallsinnsamling og større anlegg for sluttbehandling og gjenvinning, herunder alle spesialordninger for spilloljer, farlig avfall eller avfallsstrømmer som omfattes av særlig fellesskapsregelverk,
- c) en vurdering av behovet for nye innsamlingsordninger, stenging av eksisterende avfallsanlegg, infrastruktur for ytterligere avfallsanlegg i samsvar med artikkel 16, og om nødvendig investeringene knyttet til dette,
- d) tilstrekkelige opplysninger om plasseringskriterier for identifisering av steder og om kapasiteten til framtidige større anlegg for sluttbehandling eller gjenvinning, dersom dette er nødvendig,
- e) generell avfallshåndteringspolitikk, herunder planlagte teknologier og metoder for avfallshåndtering, eller prinsipper for håndtering av avfall som medfører særlige håndteringsproblemer.

4. Avfallshåndteringsplanen kan, idet det tas hensyn til det geografiske nivået og omfanget av planleggingsområdet, inneholde:

- a) organisasjonsmessige spørsmål knyttet til avfallshåndtering, herunder en beskrivelse av fordelingen av ansvarsområder mellom offentlige og private aktører som utfører avfallshåndtering,
- b) en vurdering av nytten og egnetheten ved økonomiske og andre virkemidler for å takle ulike avfallsproblemer, idet det tas hensyn til behovet for å opprettholde et velfungerende indre marked,
- c) bruken av holdningskampanjer og informasjon rettet mot offentligheten eller mot en særlig gruppe forbrukere, og

d) nedlagte forurensede steder der avfall deponeres og tiltak for rehabilitering av disse.

5. Avfallshåndteringsplaner skal også være i samsvar med kravene til avfallsplanlegging som er fastsatt i artikkel 14 i direktiv 94/62/EF, og til strategien for gjennomføring av en reduksjon av biologisk nedbrytbart avfall som går til deponering, som omhandlet i artikkel 5 i direktiv 1999/31/EF.

Artikkel 29

Programmer for avfallsforebygging

1. Medlemsstatene skal senest 12. desember 2013 og i samsvar med artikkel 1 og 4 innføre programmer for avfallsforebygging.

Slike programmer skal være integrert enten i avfallshåndteringsplanene som fastsatt i artikkel 28 eller eventuelt i andre miljøpolitikkprogrammer, eller de skal virke som separate programmer. Dersom et slikt program er integrert i avfallshåndteringsplanen eller i andre programmer, skal tiltakene som gjelder avfallsforebygging, være tydelig identifisert.

2. Programmene omhandlet i nr. 1 skal fastsette mål for avfallsforebygging. Medlemsstatene skal beskrive de eksisterende forebyggingstiltakene og vurdere nytten av eksemplene på tiltak i vedlegg IV eller andre egnede tiltak.

Målet for slike målsettinger og tiltak bør være å bryte sammenhengen mellom økonomisk vekst og de miljøvirkningene som er knyttet til produksjonen av avfall.

3. Medlemsstatene skal fastsette hensiktsmessige særlige kvalitative eller kvantitative referanseverdier for vedtatte avfallsforebyggingstiltak for å overvåke og vurdere framdriften av tiltakene, og de kan for samme formål fastsette andre særlige kvalitative eller kvantitative mål og indikatorer enn dem som er omhandlet i nr. 4.

4. Indikatorer for avfallsforebyggende tiltak kan vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 39 nr. 3.

5. Kommisjonen skal opprette et system for utveksling av informasjon om beste praksis for avfallsforebygging og utvikle retningslinjer for å bistå medlemsstatene med å utarbeide programmene.

*Artikkel 30***Vurdering og gjennomgåelse av planer og programmer**

1. Medlemsstatene skal påse at avfallshåndteringsplanene og programmene for avfallsforebygging vurderes minst hvert sjette år og revideres ved behov, og i så fall i samsvar med artikkel 9 og 11.
2. Det europeiske miljøvernbyrå inviteres til å inkludere i sin årsrapport en gjennomgåelse av framdriften i fullføringen og gjennomføringen av programmene for avfallsforebygging.

*Artikkel 31***Offentlig deltaking**

Medlemsstatene skal påse at relevante berørte parter og myndigheter og offentligheten har mulighet til å delta i utarbeidingen av avfallshåndteringsplaner og programmer for avfallsforebygging, og at de i samsvar med direktiv 2003/35/EF eller, dersom dette er relevant, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF av 27. juni 2001 om vurdering av miljøvirkningene av visse planer og programmer⁽¹⁾ har tilgang til disse når de er ferdig utarbeidet. Medlemsstatene skal legge ut planene og programmene på et offentlig tilgjengelig nettsted.

*Artikkel 32***Samarbeid**

Medlemsstatene skal eventuelt samarbeide med andre berørte medlemsstater og med Kommissjonen om å utarbeide avfallshåndteringsplanene og programmene for avfallsforebygging i samsvar med artikkel 28 og 29.

*Artikkel 33***Opplysninger som skal oversendes Kommissjonen**

1. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om avfallshåndteringsplanene og programmene for avfallsforebygging omhandlet i artikkel 28 og 29 når disse er vedtatt, og om alle vesentlige revisjoner av disse planene og programmene.
2. Formatet for underretning om vedtakelse og vesentlige revisjoner av disse planene og programmene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 39 nr. 3.

⁽¹⁾ EFT L 197 av 21.7.2001, s. 30.

KAPITTEL VI

INSPEKSJONER OG REGISTRE*Artikkel 34***Inspeksjoner**

1. Vedkommende myndigheter skal med jevne mellomrom inspisere virksomheter eller foretak som utfører avfallsbehandling, virksomheter eller foretak som samler inn eller transporterer avfall på yrkesmessig grunnlag, meglere, forhandlere og virksomheter eller foretak som produserer farlig avfall.
2. Inspeksjoner som gjelder innsamling og transport, skal omfatte opprinnelse, art, mengde og bestemmelsessted for det avfallet som samles inn og transporteres.

3. Medlemsstatene kan ta hensyn til registreringer utført under fellesskapsordningen for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS), særlig med hensyn til inspeksjonenes hyppighet og intensitet.

*Artikkel 35***Føring av registre**

1. Virksomheter eller foretak som er omhandlet i artikkel 23 nr. 1, produsenter av farlig avfall og virksomheter og foretak som samler inn eller transporterer farlig avfall på yrkesmessig grunnlag, eller som opptre som forhandlere og meglere for farlig avfall, skal føre et kronologisk register over avfallets mengde, art og opprinnelse, og, der dette er relevant, over bestemmelsessted, hyppighet for innsamlingene, transportmiddel og behandlingsmetode som planlegges for avfallet, og de skal på anmodning gjøre slik informasjon tilgjengelig for vedkommende myndigheter.
2. For farlig avfall skal registrene oppbevares i minst tre år, bortsett fra når det gjelder virksomheter og foretak som transporterer farlig avfall, og som skal oppbevare slike registre i minst tolv måneder.

Dokumentasjon på at håndteringen er utført, skal kunne legges fram på anmodning fra vedkommende myndigheter eller fra en tidligere besitter.

3. Medlemsstatene kan kreve at produsenter av ikke-farlig avfall overholder nr. 1 og 2.

*Artikkel 36***Håndheving og sanksjoner**

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å forby dumping, utslipp eller ukontrollert håndtering av avfall.

2. Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse på overtredelser av bestemmelsene i dette direktiv, og de skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

KAPITTEL VII

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 37***Rapportering og gjennomgåelse**

1. Medlemsstatene skal hvert tredje år underrette Kommisjonen om gjennomføringen av dette direktiv ved å legge fram en sektorrappport i elektronisk format. Denne rapporten skal også inneholde opplysninger om håndtering av spillolje og om den framdriften som er oppnådd for å gjennomføre programmene for avfallsforebygging, og eventuelt opplysninger om tiltak om utvidet produsentansvar i henhold til artikkel 8.

Rapporten skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema eller utkast utarbeidet av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 i rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver⁽¹⁾. Rapporten skal legges fram for Kommisjonen innen ni måneder etter utløpet av den treårsperioden den omfatter.

2. Kommisjonen skal oversende spørreskjemaet eller utkastet til medlemsstatene seks måneder før begynnelsen av det tidsrommet som rapporten omfatter.

3. Kommisjonen skal offentliggjøre en rapport om gjennomføringen av dette direktiv innen ni måneder etter at den har mottatt sektorrapportene fra medlemsstatene i samsvar med nr. 1.

4. I den første rapporten som skal legges fram senest 12. desember 2014, skal Kommisjonen gjennomgå på nytt gjennomføringen av dette direktiv, herunder bestemmelsene om energieffektivitet, og eventuelt legge fram et forslag til revisjon. Rapporten skal også vurdere medlemsstatenes

eksisterende programmer for avfallsforebygging, målsettinger og indikatorer, og skal gjennomgå på nytt muligheten for programmer på fellesskapsplan, herunder ordninger for produsentansvar for særlige avfallsstrømmer, mål, indikatorer og tiltak knyttet til materialgjenvinning, samt material- og energitutnyttning som kan bidra til å oppfylle målene i artikkel 1 og 4 på en mer effektiv måte.

*Artikkel 38***Tolkning og tilpasning til den tekniske utviklingen**

1. Kommisjonen kan utvikle retningslinjer for tolkningen av definisjonene av gjenvinning og sluttbehandling.

Om nødvendig skal anvendelsen av formelen for forbrenningsanlegg omhandlet i vedlegg II R1 presiseres. Lokale klimatiske forhold kan tas i betraktning, for eksempel streng kulde og behovet for oppvarming, i den utstrekning dette påvirker de energimengdene som teknisk kan benyttes eller produseres i form av elektrisitet, oppvarming, kjøling eller prosessdamp. Lokale forhold i de mest fjerntliggende regionene som angitt i traktatens artikkel 299 nr. 2 fjerde ledd, og i de territoriene som er omhandlet i artikkel 25 i tiltredelsesakten av 1985, kan også tas i betraktning. Dette tiltaket, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2.

2. Vedleggene kan endres på bakgrunn av den vitenskapelige og tekniske utviklingen. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 39 nr. 2.

*Artikkel 39***Komitéfremgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

⁽¹⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48.

*Artikkel 40***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 12. desember 2010 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen skal fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 41***Oppheving og overgangsbestemmelser**

Direktiv 75/439/EØF, 91/689/EØF og 2006/12/EF oppheves med virkning fra 12. desember 2010.

Fra 12. desember 2008 får imidlertid følgende anvendelse:

a) Artikkel 10 nr. 4 i direktiv 75/439/EØF skal lyde:

«4. Referansemotoden for måling for å bestemme innholdet av PCB/PCT i spilloljer skal fastsettes av Kommisjonen. Dette tiltak, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 18 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april 2006 om avfall(*)»

(*) EUT L 114 av 27.4.2006, s. 9.»

b) I direktiv 91/689/EØF gjøres følgende endringer:

i) Artikkel 1 nr. 4 skal lyde:

«4. I dette direktiv menes med «farlig avfall»:

- Avfall klassifisert som farlig avfall oppført på listen fastsatt ved kommisjonsvedtak 2000/532/EF(*) på

grunnlag av vedlegg I og II til dette direktiv. Dette avfallet må ha en eller flere av de egenskapene som er oppført i vedlegg III. I listen skal det tas hensyn til avfallets opprinnelse og sammensetning og eventuelt til grenseverdier for konsentrasjon. Listen skal gjennomgås med jevne mellomrom og om nødvendig revideres. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 18 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april 2006 om avfall(**).

- Alt annet avfall som en medlemsstat anser har noen av de egenskapene som er oppført i vedlegg III. Slike tilfeller skal meddeles Kommisjonen og gjennomgås på nytt med sikte på å tilpasse listen. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 18 nr. 4 i direktiv 2006/12/EF.

(*) EFT L 226 av 6.9.2000, s. 3.

(**) EUT L 114 av 27.4.2006, s. 9.»

ii) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

De tiltakene som er nødvendige for å tilpasse vedleggene til dette direktiv til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, og for å revidere avfallslisten omhandlet i artikkel 1 nr. 4, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, blant annet ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 18 nr. 4 i direktiv 2006/12/EF.»

c) I direktiv 2006/12/EF gjøres følgende endringer:

i) Artikkel 1 nr. 2 skal lyde:

«2. Med hensyn til nr. 1 bokstav a) får kommisjonsvedtak 2000/532/EF(*), som inneholder en liste over avfall som tilhører de kategoriene som er oppført i vedlegg I til dette direktiv, anvendelse. Denne listen skal gjennomgås med jevne mellomrom og om nødvendig revideres. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv ved å utfylle det, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 18 nr. 4.

(*) EFT L 226 av 6.9.2000, s. 3.»

ii) Artikkel 17 skal lyde:

«Artikkel 17

De tiltakene som er nødvendige for å tilpasse vedleggene til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, og som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 18 nr. 4.»

iii) Artikkel 18 nr. 4 skal lyde:

«4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.»

Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg V.

Artikkel 42

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 43

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 19. november 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J.-P. JOUYET

Formann

VEDLEGG I

SLUTTBEHANDLING

- D 1 Deponering i eller på bakken (f.eks. fyllplasser osv.)
- D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. biologisk nedbryting av flytende avfall eller slam i jordbunnen osv.)
- D 3 Innpumping i dypere lag (f.eks. innpumping av pumpbart avfall i borehull, saltdomer eller naturlige geologiske sprekker osv.)
- D 4 Lagunering (f.eks. tømning av flytende avfall eller slam i utgravinger, dammer eller laguner osv.)
- D 5 Deponering på spesielt tilrettelagt fyllplass (f.eks. plassering i atskilte fõrede hulrom som er tildekket og isolert fra hverandre og fra miljøet osv.)
- D 6 Utslipp av avfall i vann, unntatt i havet
- D 7 Utslipp av avfall i havet, herunder nedgraving i havbunnen
- D 8 Biologisk behandling som ikke er angitt et annet sted i dette vedlegg, og som fører til endelige sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til en av sluttbehandlingsmetodene merket D 1-D 12
- D 9 Fysisk-kjemisk behandling som ikke er angitt et annet sted i dette vedlegg, og som fører til endelige sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til en av sluttbehandlingsmetodene D 1-D 12 (f.eks. fordamping, tørking, røsting osv.)
- D 10 Forbrenning på land
- D 11 Forbrenning til havs(*)
- D 12 Varig lagring (f.eks. plassering av beholdere i gruver osv.)
- D 13 Blanding før avfallet utsettes for en av sluttbehandlingsmetodene merket D 1-D 12(**)
- D 14 Ompakking før avfallet utsettes for en av sluttbehandlingsmetodene merket D 1-D 13
- D 15 Lagring i påvente av en av sluttbehandlingsmetodene merket D 1-D 14 (med unntak av midlertidig lagring i påvente av innsamling på stedet der avfallet er produsert)(***)

(*) Denne metoden er forbudt etter EUs lovgivning og internasjonale konvensjoner.

(**) Dersom det ikke er noen annen egnet D-kode, kan dette omfatte forberedende virksomhet forut for sluttbehandling, herunder forbehandling som blant annet sortering, knusing, komprimering, pelletering, tørking, fragmentering, kondisjonering eller separering for avfallet utsettes for noen av sluttbehandlingsmetodene merket D 1-D 12.

(***) Midlertidig lagring betyr foreløpig lagring i samsvar med artikkel 3 nr. 10.

VEDLEGG II

GJENVINNING

- R 1 Anvendelse i hovedsak som brennstoff eller til annen energiproduksjon(*)
- R 2 Gjenvinning eller regenerering av løsemidler
- R 3 Materialgjenvinning/regenerering av organiske stoffer som ikke brukes som løsemidler (herunder kompostering og andre biologiske omdanningsprosesser)(**)
- R 4 Materialgjenvinning/regenerering av metaller og av metallforbindelser
- R 5 Materialgjenvinning/regenerering av andre uorganiske materialer(***)
- R 6 Regenerering av syrer eller baser
- R 7 Gjenvinning av bestanddeler som brukes til å fange opp forurensende stoffer
- R 8 Gjenvinning av produkter fra katalysatorer
- R 9 Omraffinerings eller annen ombruk av olje
- R 10 Behandling i jordmiljø til fordel for landbruk eller økologi
- R 11 Bruk av restavfall fra noen av gjenvinningsmetodene merket R 1-R 10
- R 12 Utveksling av avfall som skal gjennomgå noen av gjenvinningsmetodene merket R 1-R 11(****)
- R 13 Lagring av avfall i påvente av en av gjenvinningsmetodene merket R 1-R 12 (med unntak av midlertidig lagring i påvente av innsamling på stedet der avfallet er produsert)(*****)

-
- (*) Dette omfatter forbrenningsanlegg for behandling av kommunalt fast avfall, men bare der anleggets energieffektivitet er høyere eller lik:
- 0,60 for anlegg i drift som fikk tillatelse i samsvar med gjeldende fellesskapsregelverk før 1. januar 2009
 - 0,65 for anlegg som fikk tillatelse etter 31. desember 2008
- ved bruk av følgende formel:
- $$\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$
- der:
- E_p er den energi som årlig produseres i form av varme eller elektrisitet. Dette er beregnet med energi i form av elektrisitet multiplisert med 2,6 og varme produsert for kommersiell bruk multiplisert med 1,1 (GJ/år)
 - E_f er den årlige energitilførselen til systemet fra brennstoff som bidrar til produksjon av damp (GJ/år)
 - E_w er den årlige mengden energi som befinner seg i det behandlede avfallet, beregnet ved hjelp av avfallnets netto brennverdi (GJ/år)
 - E_i er den årlige mengden energi som blir importert, unntatt verdiene for E_w og E_f (GJ/år)
 - 0,97 er en faktor som tilsvarer energitapet som skyldes bunnaske og stråling.
- Denne formelen skal anvendes i samsvar med referansedokumentet om beste tilgjengelige teknikk for avfallsforbrenning.
- (**) Dette omfatter forgassing og pyrolyse med utnyttelse av bestanddelene som kjemikalier.
- (***) Dette omfatter rensing av jordbunn som fører til gjenvinning av jordbunnen og gjenvinning av uorganiske byggematerialer.
- (****) Dersom det ikke er noen annen egnet R-kode, kan dette omfatte forberedende operasjoner forut for gjenvinning, herunder forbehandling som blant annet demontering, sortering, knusing, komprimering, pelletering, tørking, fragmentering, kondisjonering, ompakking, separering eller blanding før avfallet utsettes for noen av gjenvinningsmetodene merket R 1-R 11.
- (*****) Midlertidig lagring betyr foreløpig lagring i samsvar med artikkel 3 nr. 10.

VEDLEGG III

EGENSKAPER SOM GJØR AT AVFALL KLASSIFISERES SOM FARLIG AVFALL

- H 1 «Eksplorative stoffer» stoffer og stoffblandinger som kan eksplodere når de utsettes for åpen ild, eller som er mer følsomme for sjokk eller friksjon enn dinitrobenzen.
- H 2 «Oksiderende» stoffer og stoffblandinger som reagerer sterkt eksotermisk når de kommer i kontakt med andre stoffer, særlig brannfarlige stoffer.
- H 3-A «Meget brannfarlig»
- flytende stoffer og stoffblandinger som har et flammepunkt på under 21 °C (herunder ekstremt brannfarlig væske), eller
 - stoffer og stoffblandinger som uten tilførsel av energi kan utvikle varme og deretter antennes i kontakt med luft ved normal omgivelsestemperatur, eller
 - faste stoffer og stoffblandinger som lett kan antennes etter kortvarig kontakt med en tennkilde, og som fortsetter å brenne eller gløde etter at tennkilden er fjernet, eller
 - stoffer og stoffblandinger i gassform som er brannfarlige i luft ved normalt trykk, eller
 - stoffer og stoffblandinger som i kontakt med vann eller fuktig luft utvikler svært brannfarlige gasser i farlige mengder.
- H 3-B «Brannfarlig» flytende stoffer og stoffblandinger med et flammepunkt som er lik eller høyere enn 21 °C og mindre enn eller lik 55 °C.
- H 4 «Irriterende» ikke-etsende stoffer og stoffblandinger som ved umiddelbar, vedvarende eller gjentatt kontakt med huden eller slimhinnene kan forårsake betennelse.
- H 5 «Helseskadelig» stoffer og stoffblandinger som dersom de innåndes, svelges eller opptas gjennom huden, kan medføre begrenset helserisiko.
- H 6 «Giftig» stoffer og stoffblandinger (herunder svært giftige stoffer og stoffblandinger) som dersom de innåndes, svelges eller opptas gjennom huden, kan medføre alvorlig, akutt eller kronisk helserisiko og til og med død.
- H 7 «Kreftframkallende» stoffer og stoffblandinger som kan framkalle kreft eller øke hyppigheten av kreft dersom de innåndes, svelges eller opptas gjennom huden.
- H 8 «Etsende» stoffer og stoffblandinger som i berøring med levende vev kan ødelegge dette.
- H 9 «Smittfarlig» stoffer og stoffblandinger som inneholder levedyktige mikroorganismer eller gifter av disse som er kjent, eller med rimelig sikkerhet kan føre til sykdom hos mennesker eller andre levende organismer.
- H 10 «Reproduksjonstoksisk» stoffer og stoffblandinger som dersom de innåndes, svelges eller opptas gjennom huden, kan medføre ikke-arvelige medfødte misdannelser eller øke forekomsten av disse.
- H 11 «Arvestoffskadelig» stoffer og stoffblandinger som dersom de innåndes, svelges eller opptas gjennom huden, kan medføre arvelige genetiske defekter eller øke forekomsten av disse.
- H 12 Avfall som slipper ut giftige eller svært giftige gasser ved kontakt med vann, luft eller en syre.
- H 13(*) «Allergiframkallende» stoffer og stoffblandinger som, dersom de innåndes eller opptas gjennom huden, kan framkalle en overfølsomhetsreaksjon, slik at det ved ytterligere eksponering for stoffet eller stoffblandingen framkommer karakteristiske skadelige virkninger.
- H 14 «Økotoksisk» avfall som utgjør eller kan utgjøre umiddelbar eller senere risiko for en eller flere miljøsektorer.

(*) I den utstrekning det finnes prøvingsmetoder.

H 15 Avfall som etter sluttbehandling kan avgi et annet stoff, f.eks. et utvasket stoff, som har en eller flere av egenskapene oppført foran.

Merknader

1. Tildeling av de farlige egenskapene «giftig» (og «svært giftig»), «helseskadelig», «etsende», «irriterende», «kreftframkallende», «reproduksjonstoksisk», «arvestoffskadelig» og «økotoksikologisk» er skjedd på grunnlag av kriteriene fastsatt i vedlegg VI til rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽¹⁾.
2. Der det er relevant, får grenseverdiene i vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffblandinger⁽²⁾ anvendelse.

Prøvingsmetoder

Metodene som skal benyttes, er beskrevet i vedlegg V til direktiv 67/548/EØF og i andre relevante CEN-merknader.

⁽¹⁾ EFT 196 av 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1.

VEDLEGG IV

EKSEMPLER PÅ TILTAK FOR AVFALLSFOREBYGGING OMHANDLET I ARTIKKEL 29**Tiltak som kan påvirke rammevilkårene for produksjon av avfall**

1. Bruk av planleggingstiltak eller andre økonomiske virkemidler for å fremme effektiv bruk av ressurser.
2. Fremming av forskning og utvikling på området for å oppnå renere og mer ressursvennlige produkter og teknologier, samt spredning og bruk av resultatene av slik forskning og utvikling.
3. Utvikling av effektive og meningsfulle indikatorer for de miljøbelastningene som er knyttet til produksjon av avfall, med sikte på å bidra til forebygging av avfallsproduksjon på alle nivåer, fra produksammenligninger på fellesskapsplan via tiltak fra lokale myndigheter til nasjonale tiltak.

Tiltak som kan påvirke utformings-, produksjons- og distribusjonsfasen

4. Fremming av økologisk utforming (systematisk integrering av miljøaspekter i produktutforming med sikte på å bedre produktets miljøprestasjon i hele produktets livssyklus).
5. Informasjon om teknikker for avfallsforebygging med sikte på å legge forholdene til rette for gjennomføring av beste tilgjengelige teknikk i industrien.
6. Organisering av opplæring av vedkommende myndigheter med hensyn til å legge inn krav til avfallsforebygging i tillatelser i henhold til dette direktiv og direktiv 96/61/EF.
7. Tiltak for å forebygge avfallsproduksjon ved anlegg som ikke omfattes av direktiv 96/61/EF. Der dette er hensiktsmessig, kan slike tiltak omfatte vurderinger av eller planer for avfallsforebygging.
8. Holdningskampanjer eller økonomisk støtte, støtte til beslutningstaking eller annen støtte til næringslivet. Slike tiltak vil trolig være særlig effektive når de er rettet mot og tilpasset små og mellomstore bedrifter, og når de virker gjennom etablerte virksomhetsnettverk.
9. Bruk av frivillige avtaler, forbruker-/produsentpaneler eller sektorvise forhandlinger for at relevante virksomheter eller industrisektorer fastsetter sine egne planer eller mål for avfallsforebygging eller for å forbedre ressursforbrukende produkter eller emballering.
10. Fremming av troverdige miljøstyringsordninger, herunder EMAS og ISO 14001.

Tiltak som kan påvirke forbruks- og brukerfasen

11. Økonomiske virkemidler som incentiver for miljøvennlige innkjøp eller innføring av en obligatorisk forbrukerbetalning for bestemte varer eller emballeringselementer som ellers ville vært gratis.
12. Holdningskampanjer og informasjon rettet mot offentligheten generelt eller mot en særlig gruppe forbrukere,
13. Fremming av troverdige miljømerker.
14. Avtaler med industrien, som for eksempel bruk av produktpaneler lik de som gjennomføres innenfor rammen av EUs integrerte produktpolitikk, eller med detaljister om tilgangen til informasjon om avfallsforebygging og til produkter med mindre miljøvirkning.
15. I sammenheng med offentlige organer og bedrifters innkjøp, integrering av kriterier for miljø- og avfallsforebygging i anbudsinnbydelser og kontrakter, tilpasset håndboken om miljøvennlige offentlige innkjøp, offentliggjort av Kommisjonen 29. oktober 2004.
16. Fremming av ombruk og/eller reparasjon av relevante kasserte produkter eller av deres bestanddeler, særlig ved bruk av opplysningstiltak, økonomiske tiltak, logistiske tiltak eller andre tiltak, som for eksempel støtte til eller oppretting av akkrediterte reparasjons- og ombrukssentre og –nettverk, særlig i tett befolkede regioner.

VEDLEGG V
SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 1 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 3 nr. 5
Artikkel 1 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 3 nr. 6
Artikkel 1 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 3 nr. 9
Artikkel 1 nr. 1 bokstav e)	Artikkel 3 nr. 19
Artikkel 1 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 3 nr. 15
Artikkel 1 nr. 1 bokstav g)	Artikkel 3 nr. 10
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 7
Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 2 nr. 2
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i)	Artikkel 2 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b) ii)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b) iii)	Artikkel 2 nr. 1 bokstav f) og nr. 2 bokstav c)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b) iv)	Artikkel 2 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b) v)	Artikkel 2 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 4
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 4
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 13
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 36 nr. 1
Artikkel 5	Artikkel 16
Artikkel 6	—
Artikkel 7	Artikkel 28
Artikkel 8	Artikkel 15
Artikkel 9	Artikkel 23
Artikkel 10	Artikkel 23
Artikkel 11	Artikkel 24 og 25
Artikkel 12	Artikkel 26
Artikkel 13	Artikkel 34
Artikkel 14	Artikkel 35
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 37
Artikkel 17	Artikkel 38
Artikkel 18 nr. 1	Artikkel 39 nr. 1

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
—	Artikkel 39 nr. 2
Artikkel 18 nr. 2	—
Artikkel 18 nr. 3	Artikkel 39 nr. 3
Artikkel 19	Artikkel 40
Artikkel 20	—
Artikkel 21	Artikkel 42
Artikkel 22	Artikkel 43
Vedlegg I	—
Vedlegg IIA	Vedlegg I
Vedlegg IIB	Vedlegg II

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 3 nr. 18
Artikkel 2	Artikkel 13 og 21
Artikkel 3 nr. 1 og 2	—
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 13
Artikkel 4	Artikkel 13
Artikkel 5 nr. 1	—
Artikkel 5 nr. 2	—
Artikkel 5 nr. 3	—
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 26 og 34
Artikkel 6	Artikkel 23
Artikkel 7 bokstav a)	Artikkel 13
Artikkel 7 bokstav b)	—
Artikkel 8 nr. 1	—
Artikkel 8 nr. 2 bokstav a)	—
Artikkel 8 nr. 2 bokstav b)	—
Artikkel 8 nr. 3	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10 nr. 1	Artikkel 18
Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 13
Artikkel 10 nr. 3 og 4	—
Artikkel 10 nr. 5	Artikkel 19, 21, 25, 34 og 35
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 35
Artikkel 13 nr. 1	Artikkel 34

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikkel 13 nr. 2	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	Artikkel 37
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 21	—
Artikkel 22	—
Vedlegg I	—

Direktiv 91/689/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1	—
Artikkel 1 nr. 2	—
Artikkel 1 nr. 3	—
Artikkel 1 nr. 4	Artikkel 3 nr. 2 og artikkel 7
Artikkel 1 nr. 5	Artikkel 20
Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 23
Artikkel 2 nr. 2-4	Artikkel 18
Artikkel 3	Artikkel 24, 25 og 26
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 34 nr. 1
Artikkel 4 nr. 2 og 3	Artikkel 35
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 19 nr. 1
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 34 nr. 2
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 19 nr. 2
Artikkel 6	Artikkel 28
Artikkel 7	—
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Vedlegg I og II	—
Vedlegg III	Vedlegg III